

نابودی درختان کهنسال ایران

مهرداد مهرپورمحمدی

درختان کهنسال هر کشور از جمله مهمترین ذخایر ژنتیکی گیاهی آن به شمار می روند. ارزش شناخت و حفظ این منابع از نظر ملی و تاریخ طبیعی با حفظ بناهای تاریخی هر کشور برابری دارد. درختان کهنسال، یادمان زنده و بناهای تاریخی، یادمان خالی از حیات این مرز و بوم محسوب می شوند. حفظ ذخایر ژنتیکی از جمله درختان کهنسال، از مهم ترین وظایف هر قوم و ملتی است.

درختان کهنسال در شمار میراث فرهنگی کشورها به شمار می روند و در کشورهایی که انسان و محیط زیست دارای ارزش و اهمیت می باشند، جایگاه خاصی دارند و مراقبت های لازم از آن ها به عمل می آید. اما در کشور ایران تحت حاکمیت رژیم ضد انسانی و غارتگر جمهوری اسلامی، تعداد زیادی از این درختان تا کنون از بین رفته اند و اغلب درختان باقی مانده در خطر نابودی قرار دارند. من در این نوشته به طور مختصر و کوتاه، به وضعیت درختان کهنسال ایران و رفتار مسئولین حکومت جمهوری اسلامی در قبال این درختان می پردازم و اشاره ای به برخی از درختان کهنسال از بین رفته و درختان کهنسال در خطر نابودی دارم.

معیار سنجش درختان کهنسال

در کشورهای اروپایی سن بیولوژیک درختان معیار سنجش درختان کهنسال است. درخت با سن بیش از ۱۰۰ سال درخت کهنسال است و با سن بیش از ۲۰۰ سال به عنوان اثر طبیعی معرفی می شود و قوانین ویژه ای نیز برای حفاظت و حمایت از آنها وجود دارد. تعریف مشخصی برای درختان کهنسال براساس معیارهای بین المللی وجود ندارد. کارشناسان فضای سبز؛ عامل سن، قطر، ارتفاع، فرم و گستردگی تاج درخت را معیار سنجش درختان کهنسال قرار می دهند. سن درخت در تشخیص و طبقه بندی درختان کهنسال مهم ترین عامل است ۱.

در ایران به طور معمول عنوان «درختان کهنسال» برای درختانی استفاده شده است که دارای سن چند صد ساله باشند. در عین حال،

درختان کهنی نیز در کشور ما وجود دارند که اگرچه در دایره تعریف یادشده نمی‌گنجد و دارای ویژگی حداقل سن مزبور نیستند اما در برخی موارد چند ده سال و گاه بیش از یک صد سال، سن دارند. این درختان نیز دارای اهمیت زیادی هستند و محتمل است که در صورت به عمل آمدن مراقبت‌های لازم از آن‌ها، دست کم بخشی از آن‌ها به کهنسالی برسند. از هر دو این گروه‌ها درختان پرشماری در سراسر کشور، توسط عامل انسانی از بین رفته‌اند و درختان دیگری با تهدید نابودی مواجه‌اند. بر این مبنای، من در این نوشته درختان کهنسال مورد بحث را در دو گروه جای داده‌ام. ابتدا به درختان کهنسالی می‌پردازم که دارای ویژگی سن چند صد سال بودند و یا هستند و سپس به درختان کهنسالی که سن آن‌ها کمتر از سن یادشده است، اشاره‌ای می‌نمایم. در ضمن این نوشته درختان واقع در بافت جنگل‌های طبیعی را در بر نمی‌گیرد.

میراث فرهنگی

میراث فرهنگی به آثار مادی و معنوی به جامانده از گذشته گفته می‌شود که بر هویت فرهنگی یک جامعه انسانی دلالت دارد و از آن جهت قابل توجه است که در شناخت زندگی گذشتگان مفید و مؤثر است و برای مطالعه جوامع، اقوام، و ملل گوناگون، و نیز بازشناسی آثار مادی تمدن‌ها و سیر تشکیل و تکامل آنها سندی با ارزش به‌شمار می‌آید. برای هر ملت، شناخت گذشته برای ساختن آینده‌ای بر پایه هویت فرهنگی خویش اهمیت می‌یابد. در حقیقت پویایی و بقای فرهنگی در آینده، نیازمند پیوستگی میان دیروز و امروز و فردای ملت‌هاست. امروزه در آغاز هزاره سوم و عصر ارتباطات و جهانی شدن، وجه تمایز ملت‌ها از یکدیگر هویت فرهنگی است که ریشه در میراث فرهنگی دارد. از این‌رو، حفظ میراث فرهنگی برای یک ملت، پشتوانه حیات فرهنگی در آینده خواهد بود. در آخرین دسته‌بندی دارایی‌های فرهنگی که در هفدهمین جلسه مجمع عمومی یونسکو در سال ۱۹۷۲ در پاریس، با نام کنوانسیون حفاظت جهانی میراث فرهنگی به تصویب رسید میراث طبیعی نیز به این دسته‌بندی‌ها افزوده شد. در دو ماده اول و دوم این عهدنامه، هر دو عبارت میراث فرهنگی و میراث طبیعی تبیین شده است. ۲

جایگاه ارزشمند درختان کهنسال

درختان در اجتماع زیستی یکی از مهمترین سیستم‌های زندگی بخش در جوامع انسانی به شمار می‌روند. درختان تضمین‌کننده بقا، پایداری آب و خاک و هوای کره زمین محسوب می‌شوند به همین دلیل پیش از

حضور انسان در کره خاکی جنگل‌ها به وجود آمدند و تکیه گاه استواری را برای تکامل جوامع انسانی به وجود آوردند.

درختان کهنسال هر کشور از جمله مهمترین ذخایر ژنتیکی گیاهی آن به شمار می‌روند. ارزش شناخت و حفظ این منابع از نظر ملی و تاریخ طبیعی با حفظ بناهای تاریخی هر کشور برابری دارد. درختان کهنسال، یادمان زنده و بناهای تاریخی، یادمان خالی از حیات این مرز و بوم محسوب می‌شوند. حفظ ذخایر ژنتیکی از جمله درختان کهنسال، از مهم ترین وظایف هر قوم و ملتی است. وقتی صحبت از کهنسالی می‌شود بدین معنی است که این درختان چندین برابر دوره دیرزیستی بیولوژیک خود را تاکنون پشت سر گذاشته اند. درختان کهنسال در دوران طولانی زندگی خود، گاه هزاران سال موانع اکولوژیک و تنش‌های نامساعد محیطی متعددی را پشت سر گذاشته و همچنان پایدار به زندگی خود ادامه داده اند. اگر بخواهیم مثالی در این ارتباط داشته باشیم می‌توانیم از سرو چند هزار ساله و به قولی ۴ هزار ساله ابرکوه نام ببریم. نمونه برداری انجام شده از بذور این سرو در سال ۱۳۷۷ معرف ۹۰ درصد قوه نامیه در بذور این درخت بوده است. نتایج این تحقیق به نوعی معرف توان فیزیولوژی بالای این سرو بعد از هزاران سال گذر زمان است. متأسفانه هر ساله به دلایل مختلف تعدادی از این درختان آسیب دیده یا قطع شده اند.

از سال ۱۳۷۲ طرح درختان کهنسال ایران تدوین و جهت انجام این طرح از سازمان‌ها و مراجع ذیصلاح درخواست مساعدت شد. هیچ سازمان و ارگانی به طور رسمی این پیشنهاد را رد نکرد؛ به عبارت دیگر اهمیت موضوع آن چنان ژرف بود که نیاز به انجام طرح قاطعی در این مورد احساس می‌شد. ولی تاکنون هیچ سازمانی از این طرح پشتیبانی مالی نکرده است. اهداف طرح مورد نظر در مرحله اول؛ شناخت درختان کهنسال، در مرحله بعد بررسی شرایط حاضر استقرار درختان کهنسال و بالاخره چگونگی نگهداری و تکثیر جنسی آن‌ها به عنوان ذخایر ژنتیکی ارزشمند ایران و جهان بوده است. این در حالی است که سالانه ناظر نابودی چندین پایه درخت در نقاط مختلف کشور هستیم. نداشتن پشتوانه تخصصی عمیق، مسئله نابودی این درختان را تسریع کرده است. در بعضی از مناطق بدون دقت به اهمیت همزیستی‌های چند صد ساله و شاید هزاران ساله جوامع گیاهی قدیمی، نوع آبیاری را تغییر داده و با ایجاد پارک و فضای سبز جدید در اطراف این پایه‌ها تصور آن دارند که نسبت به حفظ حیات این درختان گام مثبتی برداشته شده است. در صورتی که آبیاری‌های مداوم و بدون رعایت اصول فنی باعث

شده که رفته رفته از نظر طبیعی این درختان برای کسب آب مورد نیاز، ریشه های عمیق خود را از دست داده و ریشه های سطحی تر آنها وسعت بیشتری بیابد. ۳.

تعداد و سن درختان کهنسال ایران

درواقع آمار دقیق و مشخصی از تعداد و نیز سن درختان کهنسال ایران وجود ندارد. در گفته های کارشناسان و دست اندرکاران امر نیز اختلافاتی به چشم می خورد. مدیر طرح ملی شناسایی و حفاظت درختان کهنسال ایران، در سال ۱۳۸۸، در باره تعداد درختان کهنسال موجود در ایران گفت: در سراسر کشورمان شاید ۴۰۰ اصله درخت کهنسال وجود داشته باشد که میانگین سن آنها ۸۰۰ سال است. در حقیقت طی سالیان گذشته، هر دو سال، شرایطی مهیا شده تا یک درخت به مرحله کهنسالی رسیده است. هرساله سه و یا چهار درخت کهنسال در کشور قطع می شود، این روند تاسف انگیز به آنجا منتهی خواهد شد که طی سال های آینده تنها ۲۰۰ درخت کهنسال خواهیم داشت و این یک فاجعه است. ۴.

برخی دیگر تعداد کل درختان کهنسال ایران را در حدود یک هزار اصله عنوان نموده اند که حدود ۳۰۰ اصله آن ها شناسایی شده است. ۵.

گونه های درختان کهنسال ایران

درختان کهنسال ایران از گونه های مختلفی می باشند. از جمله گونه های موجود می توان سرو، چنار، بلوط، اُرس، زبان گنجشک، توت، گردو، کاج، داغداغان، انجیر معابد، عناب، بنه (پسته وحشی)، سرخدار، زیتون و شمشاد را نام برد.

کهنسال ترین درخت موجود در ایران

سرو ابرکوه (سرو زرتشتی) کهنسال ترین درخت ایران به شمار می آید. در مورد سن این سرو اتفاق نظر وجود ندارد و در نوشته های مختلف، ارقام متفاوتی را برای آن آورده اند که گستره ای از هشت هزار سال تا یک هزار و دویست سال را دربر می گیرد. در بیشتر نوشته ها، سن این سرو را ۴۰۰۰ تا ۴۵۰۰ سال نوشته اند. با توجه به نوشته های مختلف تاریخی، احتمال این که سرو ابرکوه متعلق به دوره پس از اسلام باشد بسیار اندک است. یکی از کارشناسان حوزه محیط زیست و منابع طبیعی در خصوص سن سرو ابرکوه نوشته است: «... برخی از مطالعات علمی نشان می دهد که سرو ابرکوه حداکثر عمری در حدود ۲ تا ۲۵۰۰ سال دارد.» ۶

قطور ترین درخت کهنسال موجود در ایران

قطورترین درخت کهنسال کشور به نام « لول » یا انجیر معابد در روستای نصیرآبی هرمزگان قرار دارد که محیط آن ۳۴ متر و پوشش تاج آن بسیار وسیع است. ۷.

تهدید ها و عوامل نابودی درختان کهنسال

تعداد زیادی از درختان کهنسال ایران طی سال های پس از انقلاب ۱۳۵۷ از بین رفته اند. در نابودی این درختان عامل انسانی با انگیزه های مختلف، نقش مهمی ایفا نموده است. با توجه به مدارک موجود و در دسترس، انگیزه های ارتجاعی مذهبی و اقتصادی عوامل مهم در نابودی درختان کهنسال بوده اند. قطع درختان کهنسال به بهانه مبارزه با خرافات از جمله مهمترین عوامل نابودی این درختان بوده است که همچنان تهدیدی جدی برای برخی درختان باقی مانده به شمار می رود. دستگاه های ذیربط حکومتی تقریباً هیچ اقدامی در جهت حفظ و نگهداری درختان کهنسال انجام نداده و نمی دهند و اگر در جایی هم توجهی صورت گیرد، اقدامات فردی افرادی علاقمند و دوستدار محیط زیست است. حکومت (دستگاه هایی همچون اوقاف، شهرداری ها، وزارت راه و ترابری، وزارت نیرو و ...) خود نابودکننده اصلی و عمده درختان و از جمله درختان کهنسال است. نبود اراده لازم در سطوح بالا برای جلوگیری از نابودی درختان کهنسال و بهبود شرایط نا به سامان آن ها، کاملاً به چشم می خورد.

مسایل و مشکلات اجرایی حفاظت از درختان کهنسال

در بخش اجرایی مسایل و مشکلاتی وجود دارد که از جمله آن ها می توان بدین موارد اشاره نمود: نبود و یا کمبود بودجه برای انجام اقدامات لازم، ضعف قوانین و مقررات، مشخص نبودن متولی امور در برخی موارد و عدم هماهنگی دستگاه های اجرایی با یکدیگر و با دستگاه قضایی، تعیین نشدن حریم و تجاوز به حریم درختان.

تعیین حریم به جای خود مسئله بسیار مهمی است که انجام نمی پذیرد. این البته منحصر به درختان کهنسال و آثار طبیعی نیست و در مورد اغلب آثار ملی صدق می کند. به نوشته یک نشریه: از مردادماه ۱۳۸۴ مرداد ۱۳۹۰، سازمان میراث فرهنگی در هر ۲۸ دقیقه یک اثر را در فهرست آثار ملی ثبت کرده است. اما با این وجود از ۲۶ هزار و ۳۰۰ اثری که در دوره مزبور به ثبت رسیده است، تنها درمورد ۵۲۰ اثر، تعیین حریم انجام شده است. تعیین حریم از اصلی ترین موارد درج

شده در قانون برای ثبت ملی یک اثر تاریخی به شمار می‌آید، این کار از تجاوزات و ساختوساز در حریم و عرصه آثار جلوگیری می‌کند ... عدم توجه به اصل اساسی تعیین حریم در موارد ثبت شده پیش از سال ۸۴ نیز وجود داشت، اما پس از این زمان ثبت آثار در فهرست آثار ملی بدون تعیین عرصه و حریم شدت بیشتری یافت ... عدم توجه به حریم‌های آثار ثبت ملی، تجاوز به حریم، عرصه و منظر این آثار را آسان کرده است، در صورتی که براساس قانون هر گونه ساختوساز در محدوده حریم، عرصه و محوطه‌های تاریخی ثبت‌شده در فهرست آثار ملی ممنوع است. در مواردی که چنین اقدام‌هایی انجام شده است در صورت پیگیری و شکایت سازمان یا دوستداران آثار تاریخی، اعتراض آنها به جایی نخواهد رسید. مدیرکل دفتر ثبت آثار تاریخی، فرهنگی و طبیعی سازمان میراث فرهنگی کشور در ... رابطه با عدم تعیین حریم و عرصه آثار ثبت‌شده ملی می‌گوید: «تعیین عرصه و حریم هزینه‌های زیادی دارد، مشاوران هم پول زیادی برای این کار می‌گیرند. استان‌ها به دلیل کمبود بودجه و اعتبار توان این کار را ندارند ...» ۸

تهدیدهای محیطی درختان کهنسال

عوامل پایین رفتن سطح آب سفره‌های زیرزمینی و افزایش EC (درجه شوری) آب، نبود نگرش و دستورالعمل علمی نسبت به حفاظت از این درختان، استفاده تفرج گاهی و استراحت گاهی از درختان، پارک سازی و محوطه سازی نظیر عملیات آسفالت در اطراف درختان، از بین رفتن باغات اطراف، قطع شاخه های درختان، آبیاری نادرست و ...، وجود آفات و بیماری های احتمالی، آتش سوزی، وقوع توفان‌های سهمگین و ...، آلودگی هوا و افزایش خشکی را از مهمترین تهدیدها و آسیب های درختان کهنسال استان یزد برشمرده اند که اغلب این عوامل در سایر نقاط کشور نیز درختان کهنسال را تهدید می نماید. ۹.

درختان کهنسال نابود شده

چنار کهنسال نیاسر: نابود نمودن چنار کهنسال شهر نیاسر از جمله آخرین رخدادهایی است که گزارش شده است. یکی از رسانه ها که خبر مربوط را منتشر نموده است، چنین نوشته است: «چنار کهنسال نیاسر که در شمار میراث طبیعی این شهر بود، از بُن کنده شد. چند نفر از اهالی محله تالار نیاسر با همکاری هیات امناء مسجد امام حسن عسگری، اقدام به قطع درخت چنار کهنسال و تنومند موجود در گوشه حیاط این مسجد نمودند و تنه آن را از محل خارج کرده و جای آن را سیمان ریختند. این چنار کهنسال با عُمری نزدیک به ۱۲۰۰ سال، در

حریم چارتاقی نیاسر و در محور فرهنگی تاریخی شهر نیاسر قرار داشت و این محور به شماره ۱۸۱۰۶ در فهرست آثار ملی کشور به ثبت رسیده است. پس از این رویداد، پایگاه میراث فرهنگی نیاسر و شهرداری این شهر از عاملان قطع چنار شکایت کرده‌اند که پرونده در دست بررسی می‌باشد. عاملان، انگیزه خود از قطع این درخت را توسعه محدوده مسجد بیان کرده‌اند. این چنار تنومند در نزدیکی چشمه‌ای کهنسال و در محدوده مسجدی قرار داشت که به نظر می‌رسد بازمانده نیایشگاهی باستانی باشد که به مسجد تبدیل شده است. همه ساله مردم محلی در پای این درخت کهنسال و در کنار حوض بزرگی که از آب چشمه سیراب می‌شود، آیین قربانی گاوی آذین‌بندی شده را برگزار می‌کردند که به نظر می‌رسد بازمانده آیین‌های کهن باشد... چنارهای کهنسال نیاسر از جاذبه‌های مهم گردشگری این شهر هستند. دو چنار کهنسال و مشهور دیگر یعنی چنار پای چارتاقی و چنار روداب نیز که هر دو از میراث طبیعی نیاسر هستند، در حال حاضر بسیار آسیب‌پذیر بوده و در معرض خطر قرار دارند و اکنون که این چنار کهنسال قطع شده است، بیم آن وجود دارد که به دلایل واهی چنین سرنوشت ناگواری برای دیگر درختان کهنسال نیاسر روی دهد... یادگاری‌نویسی بر تنه این چنار و عدم تعیین حریم آن و پیشروی قسمت خالی شده درخت و همچنین تبدیل به محلی برای ریختن زباله در پای آن طی سالیان گذشته، آسیب‌پذیری این درخت کهنسال را دوچندان کرده است... کهن‌شهر نیاسر در ۲۵ کیلومتری شمال غربی شهرستان کاشان در حاشیه کویر مرکزی ایران و در استان اصفهان واقع است...» ۱۰

چنار کهنسال «آب بخش» استهبان: در مرداد ۱۳۹۰، خبر قطع درخت چنار کهنسال «آب بخش» در شهر استهبان و وضعیت نا به سامان دیگر چنارهای این شهر منتشر گردید: «در حال حاضر عدم رسیدگی و قطع چنارهای کهنسال استهبان که قدمت آنها به پیش از اسلام برمی‌گردد، نگرانی دوستان و فعالان میراث فرهنگی و طبیعی این منطقه را برانگیخته است. چنار ۹۰۰ ساله «آب بخش» استهبان در حالی خشک و توسط شهرداری قطع شد که به تازگی با تخطی به حریم «سرو ننه بچه» این درخت کهنسال را هم به شدت آسیب پذیر کرده است. از سروهای کوهی و خودرو استهبان که روزگاری جاذبه محسوب می‌شد و پای گردشگر را به منطقه باز می‌کرد حالا دیگر جز کنده چیزی باقی نمانده است... هم اکنون در استهبان ۴ درخت کهنسال وجود دارد که به دلیل عدم توجه مسئولان در حال نابود هستند. ... «درخت چنار کهنسال آب بخش» در مرکز شهر استهبان با ارتفاع ۴۷ متر و قطر تقریبی ۵/۱۱ متر با قدمت ۹۰۰ سال در حالی قطع می‌شود که با از بین بردن مرو که مرکز اصلی بخش آب چشمه

های استهبان بوده است و سیمانی شدن جدول‌های آب و آسفالت‌ها شدن اطراف چنار و بی توجهی مسئولان باعث شد روز به روز از طراوت و سرسبزی آن کاسته تا این که چنار ۹۰۰ ساله استهبان کاملاً خشک و توسط شهرداری قطع شد. به گفته عضو انجمن پیشگامان خورشید استهبان تنه‌ی خشکیده این درخت در ابتدای جاده ورودی باختری شهر در زمین کاشته شد تا عبرتی باشد برای همگان... وی با اعتقاد بر این که این چنار ۹۰۰ ساله میدان امام (آب‌بخش) در استهبان فارس که به علت بی توجهی مسئولان شهری خشک شده بود توسط شهرداری این شهر تاریخی قطع شد... دلیل قطع آن از سوی مسئولان این طور عنوان شد، این درخت در اثر بی‌آبی خشک و پوسیده شده بود و بیم آن می‌رفت که روی مسجد یا رهگذری بیافتد. به همین علت شهردار سابق استهبان طی طرحی از سوی استانداری اقدام به قطع این درخت تاریخی کرد.

به گفته شهرداری استهبان طرح قطع این درخت بیش از ده سال پیش داده شده بود اما شهردار سابق این شهر به تازگی آن را قطع کرده است. اما اهالی شهر استهبان که از قطع این درخت به شدت ناراضی هستند، آن‌ها معتقدند این چنار در طی ۹۰۰ سال قدمت خود مشکلی برای این شهر به وجود نیاورده بود و قطع آن بدون در نظر گرفتن خواسته اهالی شهر بوده است...

تعرض به حریم سرو مقدس «ننه و بچه» استهبان

در سمت چپ پایانی خیابان دهن آسیو (میثم) و در ابتدای دامنه‌ی کوه فتح آباد استهبان درخت سرو کهنسالی وجود دارد که سرو «ننه و بچه» نامیده می‌شود... عدم رعایت و حفظ حریم سرو ننه و بچه نگرانی اهالی، میراث فرهنگی و محیط زیست استهبان را در پی داشته است. عضو انجمن پیشگامان خورشید استهبان در این خصوص گفت: در حال حاضر دیوار کشی در حریم ۱ متری سرو ننه بچه توسط آموزش و پرورش و آبیاری‌های مکرری که انجام می‌شود آینده آخرین سرو کهنسال استهبان را به مخاطره انداخته است. چرا که کارشناسان محیط زیست معتقدند این درخت هزاران سال بدون این که نیاز به آبیاری داشته باشد به حیات خود ادامه داده است... چندی پیش گودبرداری‌هایی که در اطراف سرو ننه بچه انجام شد این درخت کهنسال را به شدت تحت تاثیر قرار داد که با مخالفت و پیگیری فعالان و دوستان میراث فرهنگی استهبان مانع از نابودی این درخت شد. «۱۱»

درخت کهنسال «بقعه سید رقیه» رشت: در فروردین سال ۱۳۸۹ یک اصله درخت کهنسال در «بقعه سید رقیه» رشت، به دستور مدیر کل سازمان

اوقاف و امورخیریه گیلان و به بهانه مبارزه با خرافه پرستی قطع شد. حجت الاسلام سید کاظم میرحسینی اشکوری مدیر کل اوقاف و امور خیریه گیلان، این درخت را به دلیل آن که مردم محلی با ارادت و نیاز به آن پارچه می بندند از مظاهر خرافه گرایی و بت پرستی دانسته و گفته بود: مجوزهای لازم برای قطع درخت را دریافت کرده ایم. این درخت فاقد ارزش چوبی و جزو درختان تخریبی محسوب می شود. اشکوری پیش تر نیز گفته بود که در سال جاری مقابله با این گونه خرافات با جدیت ادامه دارد. ۱۲.

البته خرافه پرستی کار پسندیده ای نیست اما برخی مردم ناآگاه از سر ناچاری و به دلیل گرفتار شدن در پیله مشکلات، به اماکن و درختانی روی می آورند تا در جایی که عدل و داد حکمفرما نیست و حکومت اسلامی حق و سهم آنان را از ثروت های ملی را نمی دهد و مردم را با مشکلاتی که برایشان به وجود آورده، به حال خود رها نموده است، به تصور خود از راه دیگری مسایل و مشکلاتشان را برطرف نمایند. اتفاقاً نه تنها در دوره حکومت جمهوری اسلامی بلکه در طول سده های متمادی این روحانیون بوده اند که برای خواب کردن مردم و تشویق آنان به پذیرش ظلم و ستم دستگاه های حکومتی، انواع خرافه و باورهای پوسیده و نادرست را در میان مردم رواج داده اند. در عین حال باید توجه داشت که احترام ویژه مردم به برخی درختان کهنسال، سبب دیرپایی و ماندگاری آن ها گردیده است و چه بسا اگر درختان مزبور چنین مورد عنایت قرار نمی گرفتند، بدین سنین نمی رسیدند و از بین می رفتند.

چنار ۵۰۰ ساله دامغان: در اردیبهشت ۱۳۸۸، درخت چنار ۵۰۰ ساله دامغان نابود گردید. بنا به گزارش، این درخت کهنسال که در منطقه «فیخار» شهرستان دامغان قرار داشت در اقدامی خودسرانه و نابخردانه توسط یکی از مالکین منطقه قطع شد، در حالی که درخت یاد شده جزء درختان شناسایی شده سازمان تحقیقات جنگلها و مراتع کشور بوده است. نایب رییس هیئت مدیره جمعیت اتحاد سبز دامغان در این خصوص گفته بود: بررسی های صورت گرفته نشان می دهد که مالکین منطقه علت قطع درخت را مزاحمت ریشه های آن برای مسیر قنات و چشمه آب ذکر کرده اند. دست اندرکاران قنات در منطقه فیخار دامغان عاملان این جنایت در حق طبیعت هستند. با توجه به اقلیم دامغان و بادهای تند در این منطقه وجود درختانی پهن برگ و با سن بالا برای حفظ وضعیت هوای منطقه بسیار موثر هستند. ۱۳.

درخت کهنسال قم: در آذر ماه ۱۳۸۷، اداره کل اوقاف و امور خیریه

قم، به بهانه مبارزه با خرافه پرستی یک اصله درخت کهنسال را در نزدیکی مسجد جمکران قطع کرد. این درخت در حریم پنج امامزاده و منطقه گرگابی (در نزدیکی مسجد جمکران) قرار داشته است و قطع آن بدون هماهنگی و مجوز اداره کل منابع طبیعی استان صورت گرفت. ۱۴.

درختان کهنسال رضوانشهر: در آبان ماه سال ۱۳۸۷ و چند روز پیش از قطع درخت در قم، به دستور حجت الاسلام سید کاظم میرحسینی اشکوری مدیر کل وقت اوقاف و امور خیریه گیلان، به بهانه مبارزه با خرافات، دو اصله درخت کهنسال در رضوانشهر استان گیلان قطع شد که موجی از اعتراضات مردم و به ویژه فعالان زیست محیطی را به دنبال داشت. علت قطع این درختان، ساخت و ساز بنا در زمین های اوقاف عنوان نیز عنوان شده است. همچنین مدیرکل منابع طبیعی استان گیلان در پاسخ به این پرسش که چرا مجوز قطع این درختان از طرف سازمان صادر شده است، گفت: در اواخر سال ۸۴ سازمان اوقاف و امور خیریه برای قطع پنج درخت که مالکیت زمین های آن را برعهده داشت، مجوز گرفت. در همان سال، سه درخت از پنج درخت قطع شد و در هفته گذشته هم دو درخت دیگر که سال ها قبل مجوزش صادر شده بود، قطع شد... از طرف سازمان اوقاف برای گرفتن مجوز قطع باقی درختان با ما تماس گرفته شد که درآمد آن هم صرف امور خیریه شود، که سازمان هم مخالفت خود را با آن اعلام کرد. ۱۵.

در پی انعکاس خبر قطع درختان کهنسال در گیلان و دفاع مدیر کل اوقاف استان مزبور از تصمیم و اقدام خود، برخی فعالان زیست محیطی این تصمیم و اقدام را محکوم نمودند. از جمله یک کارشناس حوزه محیط زیست و منابع طبیعی (در آبان ۱۳۸۷) چنین نوشت:

«قطع درختان کهنسال گیلان به بهانه مبارزه با خرافات!

... کافی است به تاریخ معاصر ایران نگاهی بیاندازیم و ببینیم که چگونه وقتی برای نخستین بار، وسایلی چون رادیو، تلویزیون و ویدئو وارد کشور شد و یا نخستین کلاسهای درس به شیوهی نوین برای کودکان این آب و خاک سامان می‌گرفت و قرار بر آن شده بود تا مکتبخانه‌ها جای خود را به دبستان و دبیرستان‌های مدرن و امروزی بدهند، برخی از متحجرین با حربه‌ی دفاع از دین و فرهنگ ملی، چگونه با آنها به مقابله برخواستند، کلاسهای درس را به آتش کشیدند و کتابسوزان راه انداختند و فرمان تحریم و قدغن بودن استفاده از رادیو و تلویزیون و ویدئو و را صادر کردند! همان نگاهی که متأسفانه هنوز هم رگه‌هایی پرنفوذ از آن را می‌توان در برخورد بدبینانه ی رسمی به

اینترنت و ماهواره مشاهده کرد!

در صورتی که رادیو، تلویزیون، ویدئو، ماهواره و نظایر آن، ابزارهایی هستند که چنانچه خردمندان و سزاوارانه مورد استفاده قرار گیرند، نه تنها خطری برای پایداری هیچ مردم و ملتی ندارند، که در شمار ارزان‌ترین و کارآمدترین روش‌های ارتقاء دانستگی عمومی جامعه نیز به شمار می‌آیند. اما در این مورد خاص، یعنی قطع دیرینه‌ترین و ارزشمندترین درختان گیلان، به جرم مقدس برشمردن آنها از سوی مردم، ژرفای افسوس، غم و حیرت نگارنده به مراتب بیشتر و عمیق‌تر است. ایران زمین در قلمرویی از کره خاک گسترده شده که حدود ۹۰ درصد آن، متعلق به زیست اقلیم‌های خشک (Dry Lands) است؛ ما در کشوری زندگی می‌کنیم که مساحت رویشگاه‌های جنگلی آن به زحمت از مرز ۷ درصد خاک آن تجاوز می‌کند. کافی است بدانیم مطابق یکی از آخرین تقسیم‌بندی‌های فائو که در اجلاس کبک کانادا در سال ۲۰۰۳ رایج شد، ایران کماکان به همراه ۵۳ کشور دیگر در شمار ممالکی قرار دارد که کمتر از ۱۰ درصد از خاک آنها را جنگل در بر گرفته است که اصطلاحاً به آنها کشورهای با پوشش کم جنگل (LFCCS) یا " Low Forest Cover Countries " گفته می‌شود؛ کشورهایی که با ۶/۱۳۵ میلیون هکتار جنگل (اندکی بیش از یک سوّم مساحت جنگل‌های برزیل)، فقط حدود ۳ درصد از مجموع گستره‌ی جنگل‌های جهان را در اختیار دارند.

می‌بینید؟! ما در کشوری زندگی می‌کنیم که باید قدر پوشش درختی خود را بیش از هر کشور و مردم دیگری بدانیم؛ واقعیتی که ریشه در فرهنگ و سنن دیرینه‌ی این آب و خاک مقدس هم دارد ... پس چگونه است که این گونه جاهلانه به قتل ارزشمندترین پایه‌های دیرینه‌ی مرغوب‌ترین گونه‌های جنگلی خود در گیلان، اقدام کرده و با افتخار اعلام می‌کنیم: «تاکنون ۴۰ اصله درخت قدیمی مقدس‌نما در گیلان شناسایی شده که این درختان قطع و چوب آن در امور خیریه استفاده می‌شود.» آیا به جای قطع تنه‌های این درخت‌های بی‌گناه بهتر نیست و نبود که با ریشه‌های خرافه‌پرستی و دلایل تمایل مردم به این باورهای افیونی پردازیم؟ آیا مردمی که حاجت خود را از درخت طلب می‌کنند، با قطع فیزیکی این درخت، ممکن نیست به سوی درخت، چشمه، کوه و هر چیز زنده و غیر زنده‌ی دیگری تمایل یا بند؟ آیا این رویکرد چیزی جز پاک کردن صورت مسأله است؟!

وای بر ما!

جناب حجت الاسلام و المسلمین میرحسینی اشکوری، مدیر کل اوقاف و امور خیریه استان گیلان، روی سخنم باشماست!

اگر می‌خواهید با خرافه‌پرستی به صورتی جدی مبارزه کنید، چرا به ریشه‌ها نمی‌پردازید و رگه‌های این خرافه‌پرستی و ترویج اوهام مذهبی را در ساخت همین برنامه‌ها و سریال‌های مناسبی سیمای جمهوری اسلامی ایران ره‌گیری نمی‌کنید؟ وقتی اعضای یک کابینه، میثاق‌نامه‌های خود را در چاه می‌اندازند و آن هم نه در یک چاه! بلکه در چاه‌های مردانه و زنانه!! وقتی پیوسته سخن از هاله و نور به میان می‌آورند و برای «او» بر سر سفره‌ی خویش، بشقاب غذایی مجزا کنار می‌گذارند، دیگر چه انتظاری از مردم کوچه و بازار دارید؟ وقتی با افتخار اعلام می‌کنیم که در فلان سفر رییس‌جمهور و در عصر به کارگیری از موبایل و اینترنت و اینترنت، همچنان و در هر سفر آقای احمدی نژاد، چندین کیلو نامه از سوی مردم به ایشان جمع‌آوری می‌شود و چه هزینه‌ها و وقت گرانبهائی را که به هدر نمی‌دهیم تا این نامه‌ها، نوشته، فرستاده و خوانده شوند؛ چگونه است که فقط زورتان به چند درخت بی‌گناه و ناهمتا رسیده است؟ درختانی که ﴿متأسفانه باید بپذیریم﴾ اگر همین باورهای تقدس‌گونه نبود، بیشک تاکنون چیزی از آنها باقی نمانده بود!

... آیا میدانید آنچه که کماکان مورد رشک بوم‌شناسان کشورهای اروپایی است، وجود همین چند ده درخت دیرزیستی است که در ایران حضور دارند و زیست می‌کنند؟! آیا میدانید این درختان، تاریخ گویای این آب و خاک و اندوخته‌ی ژنتیکی بی نظیر طبیعت وطن هستند؟ ... افسوس که قدرشناس نیستیم؛ افسوس که این‌همه سخاوت و بردباری آنها را در نیافتیم. در گوشه و کنار و جای جای این مرز و بوم، از بلندای البرز و زاگرس تا سواحل بی‌انتهای لوت حضور دارند، اما اغلب ما آنها را نمی‌بینیم و حرمت نمی‌نهمیم. غافل از این که چه بسیارند مردمی در جهان که آرزوی داشتن فقط یکی از آنها را دارند.

... باور کنید که اگر در هر کشور دیگری، چنین جنایتی در حق ارزشمندترین درختان یک سرزمین رخ داده بود، تمام مسئولینی که مسبب آن بودند، نه تنها باید استعفا می‌دادند، بلکه چاره‌ای جز پرداخت خسارت و تحمل زندان نداشتند. نه این که این گونه راحت و با افتخار و در رسمی‌ترین و پرنفوذترین تریبون‌های یک مملکت گزارش بیلان داده و از عملکرد خود دفاع کنند! ...» ۱۶

یک کارشناس و فعال زیست محیطی دیگر نیز در انتقاد از عمل قطع

درختان کهنسال به بهانه مبارزه با خرافه پرستی- ضمن درج تصویری از یک ضریح که برخی بر پشت یک وانت بار قرار داده بودند و در شهر اراک می چرخاندند- نوشت:

«خرافه، این امامزاده‌ی سیار است، نه درختان کهنسال قم و گیلان!

یک ماه است که بحث قطع درختان کهنسال در برخی استان‌ها همچون گیلان و قم به بهانه مبارزه با خرافه پرستی داغ شده و متأسفانه به دستور مدیران اوقاف در این مدت، ۴ درخت کهنسال چند صد ساله در گیلان و نیز در نزدیکی مسجد جمکران قم قطع شده است... آقایان مدیران اوقاف! این تصویر را ببینید و شرمند شوید! این که عده‌ای ضریح ساخت دست بشر را این چنین بر پشت ماشین قرار می‌دهند و مثل کاسب‌های دوره گرد در شهر اراک می‌چرخانند تا مردم در آن پول بریزند آیا این خرافه نیست؟ این که یک نفر از متولیان این امامزاده دوره گرد، پارچه‌های سبز به مردم می‌دهد تا مردم ضریح بدون امام را زیارت کنند و به آن دخیل ببندند این خرافه و خرافه پرستی و حماقت و اوهام نیست؟ اگر دخیل بستن به درخت خرافه است، آیا دخیل بستن به این مکه‌ی فلزی توخالی که بر پشت ماشین قرار داده شده و در شهر می‌گردد، وهم و خرافه نیست؟

چگونه است که چنین آشکارا خود مظاهر خرافه پرستی را در کشور رواج می‌دهیم و خیلی راحت از کنار این وهم و خرافه‌های آشکار که خود مسئول آن هستید می‌گذرید و بعد ناجوانمردانه به جان درختان کهنسال وطن که مورد احترام همه مردم، همه ادیان و همه فرهنگ‌ها و اقوام است، می‌افتید و درختان را قطع می‌کنید؟

جای تأسف است که مسئولان سازمان جنگل‌ها و مراتع و وزارتخانه جهاد کشاورزی که می‌بایست طبق قانون حفاظت از ذخایر جنگلی و منابع طبیعی حافظ این درختان باشند و به طور خاص حتی می‌بایست مانع از قطع گونه‌هایی چون سرو زرین شوند، در برابر جنایتی که شبانه در محل ۵ امامزاده قم رقم خورد و یک درخت سرو ۵۰۰ ساله را سرنگون کردند، سکوت اختیار کرده و انگار نه انگار!! وقتی متولی در خواب است پیداست که هر کسی از راه می‌رسد به خود اجازه می‌دهد چنین با میراث طبیعی این سرزمین برخورد کند

... درختی که ۵۰۰ سال هم ناملایمت‌های محیطی و انسانی را تحمل کرده و در وسط یک بیابان برهوت لم یزرع دوام آورده و ۵۰۰ سال تمام سایه و خنکی خود را نثار زوار امامزاده کرده امروز به جرم محترم

بودن در نزد مردم قطع می‌شود! و اسفا که این روزها محیط زیست وطن، نه یک متولی که بلکه صدها و بلکه هزاران متولی ناآگاه دارد. باورم نمی‌شود! باورم نمی‌شود که ارتجاع تا این حد در این مرز و بوم به اوج رسیده که اگر مردم به غلط و از روی نادانی به درخت دخیل می‌بندند، به جای آن که مردم را به راه درست هدایت کنند درخت را ریشه کن می‌کنند. آیا با این کار ریشه خرافه برای همیشه خشکید؟ آیا مردم نادانی که به درخت دخیل می‌بستند، بعد از این به چیز دیگری دخیل نخواهند بست؟!

... و اسفا که حماقت چنان به اوج رسیده که خرافه پرستان و مروجان اصلی خرافه را نمی‌بینیم و درختان زبان بسته را عامل ترویج خرافه می‌پنداریم!...» ۱۷

وعده قطع بقیه درختان کهنسال گیلان: پس از انعکاس خبر قطع درختان کهنسال در گیلان، حجت‌الاسلام میرحسینی اشکوری (مدیرکل وقت اوقاف و امور خیریه گیلان) که مسبب امر بود، در یک برنامه‌ی زنده‌ی تلویزیونی استانی شرکت کرد و نه تنها از عملکرد گذشته‌ی خویش در صدور فرمان قطع درخت ارزشمند و کهنسال ۱۵۰۰ ساله‌ی رضوان شهر به بهانه‌ی مقابله با ترویج خرافه پرستی ابراز پشیمانی نکرد، بلکه با قاطعیتی بیشتر و با لحنی حاکی از تهدید اعلام کرد: «تاکنون ۲ درخت را قطع کردیم، بقیه را هم قطع می‌کنیم! تا با خرافات مبارزه کرده و مردم را به طرف امام زاده‌ها هدایت کنیم.» ۱۸

البته در پس «هدایت مردم به طرف امام زاده‌ها»، درآمد کلانی برای اداره اوقاف و امور خیریه وجود دارد و تلاش مسئولین بر آن است که از منابع درآمدی آن‌ها کاسته نشود بلکه بر رونق این بازار افزوده شود. مدیرکل اوقاف و امور خیریه استان گیلان (در بهمن ۱۳۹۰) درخصوص درآمد بقیه‌های گیلان گفت: «گیلان دارای ۹۴۰ بقیه متبرکه است که از این تعداد ۵۰ تا ۶۰ درصد بقاع درآمد خوبی دارند. نذورات بقاع متبرکه به ترتیب ۴۰ درصد عمرانی، ۲۰ درصد فرهنگی، ۳۰ درصد مدیریتی و ۱۰ درصد به عنوان حق تولی به سازمان مرکزی واریز و دوباره برای تعمیر و بازسازی بقاع متبرکه کم درآمد استان بازپس داده می‌شود... امسال سازمان اوقاف و امور خیریه کشور ۵۷۰ میلیون تومان از محل درآمد ۱۰ درصد واریزی به استان برگشت داده...» ۱۹

ملاحظه می‌شود که مبلغ ۵۷۰ میلیون تومان فقط از محل ۱۰ درصد درآمد بقیه‌ها، نصیب اداره کل اوقاف گیلان گردیده است. البته در سایر ردیف‌های هزینه‌ای نیز که تحت عنوان عمرانی و فرهنگی و ... برشمرده

شده است، مسئولین با سند سازی پول های کلانی به جیب می زنند.

درختان کهنسال در معرض نابودی

سرو چند هزار ساله ابرقو(سرو زرتشتی): نام ابرقوی یزد با سروهای کهن سال آن عجین است. در این شهر پنج درخت کهن سال وجود دارد که در بین آن ها، دو درخت سرو از بقیه عمر بیشتری دارند. یکی هزار ساله و دیگری چهارهزار و ۵۰۰ ساله. سرو چهار هزار و ۵۰۰ ساله همان درخت معروفی است که به عنوان میراث جهانی در یونسکو ثبت شده است. رییس اداره منابع طبیعی شهرستان ابرقو(در سال ۱۳۸۹) گفته است: آن چه بیش از همه در مورد درخت کهن سال ابرقو تامل برانگیز است این است که با وجود اهمیت جهانی این سرو کهنسال، وظیفه حفاظت و رسیدگی به آن متولی مشخصی ندارد. واقعیت این است که این درخت خارج از محدوده وظایف اداره منابع طبیعی و در حوزه شهری قرار دارد ولی به عنوان یک کارشناس که در زمینه درختان مطالعه و تحقیقات داشته ام می گویم که این درخت کهن سال شرایط مناسبی ندارد. سرو ابرقو با چهار، پنج هزار سال عمر اهمیت خاصی دارد ولی متولی مشخصی ندارد که مسئولیت آن را بپذیرد و مسئولیت مراقبت و نگهداری از سرو را انجام دهد. متأسفانه با وجود اهمیت این سرو کهنسال، در کنار آن خیابان احداث شده که همین آسفالت خیابان هم موجب آسیب رساندن به خاک می شود و هم موجب بازتابش نور آفتاب به سمت سرو می شود همچنین احداث ساختمان های مسکونی و دولتی در اطراف این سرو بر روی روند حیاتی سرو بی تاثیر نیست. باید هر چه سریعتر نسبت به وضعیت سرو اقدامات لازم صورت گیرد و گونه سرو به طور حتم دچار آسیب جدی می شود... ۲۰

درخت سرو کهنسال کرج: درخت سرو کهنسال کرج در آستانه نابودی است. معاون اداره میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری کرج در این باره گفته است: «این درخت که بیش از یک هزار و دویست سال قدمت دارد جزء آثار حفاظت شده اما ثبت ملی نشده است. این درخت تا سال ۱۳۶۵ سبز و دارای برگ بوده که به دنبال برخی شایعات مبنی بر وجود گنج در زیر این درخت از سوی افراد سودجو مورد تخریب قرار گرفت و ریشه های آن آسیب دید ... متأسفانه همه ساله تعدادی از این ذخایر ارزشمند ملی به دلیل غفلت، ناآگاهی توسط عوامل طبیعی و انسانی آسیب جدی می بینند.» ۲۱

درختان کهنسال مزار «شیخ احمد جام»: چهار اصله درخت پسته با بیش از ۹۰۰ سال قدمت(درختان روییده روی قبر شیخ احمد جام و اطراف آن)،

چهار اصله درخت عناب با قدمتی بیش از ۴۰۰ سال و یک اصله درخت کاج از جمله‌ی مهم‌ترین و کهن‌ترین درختان این مجموعه هستند که در وضعیت مناسبی قرار ندارند. یکی از اعضای دفتر فنی مزار شیخ احمد جام درباره‌ی شرایط باغ و درختان تاریخی این مجموعه (در بهمن ۱۳۹۰) گفته است: متخصصان دفتر فنی تولیت مزار جام در آخرین بررسی خود درباره‌ی این درخت‌ها اعلام کردند که باقی‌مانده‌ی درختان کهن‌سال مجموعه دچار فرسایش شدید شده‌اند و در این میان، درخت کاج نسبت به بقیه‌ی درختان بیشتر در معرض خشک شدن است. به گفته‌ی یکی از کارشناسان منابع طبیعی مزار جام، این درخت کاج که در ایران با نام «پینوس تهران» معروف است، با توجه به قطر تنه و مقایسه‌ی گونه‌های هم‌نوع و اشاره‌های تاریخی در سفرنامه‌ها و مقالات موجود، حدود ۵۰۰ سال قدمت دارد که با توجه به زمان ورود این گونه درخت به ایران، آن را قدیمی‌ترین «پینوس تهران» در ایران می‌توان دانست. با وجود این که این کاج در رویشگاه واقعی خود نیست، در سال‌های گذشته، شرایط زیستی نسبتاً خوبی داشته است. بر اساس شواهد موجود، متأسفانه در زمان انجام عملیات مرمتی و به‌سازی بناهای تاریخی مجموعه‌ی مزار شیخ احمد جام و محوطه‌ی آن در طول ۴۰ سال اخیر، علاوه بر حذف شدن بسیاری از عناصر تاریخی، برخی درختان کهن‌سال این مجموعه نیز از ریشه کنده شدند... به‌دنبال مکاتبه‌های انجام‌شده از دفتر تولیت مزار جام به سازمان‌ها و اداره‌های مربوط برای پیگیری و جلوگیری از خشک شدن این میراث سبز تاریخی، تا کنون هیچ پاسخ قانع‌کننده‌ای گرفته نشده است. ۲۲

درختان سرو کهنسال ایلام: به گزارش یکی از رسانه‌ها (در آذر ۱۳۹۰)، درختان سرو کهنسال استان ایلام در وضعیت نامناسبی قرار دارند و در حال نابودی اند:

یکی از ذخیره گاه‌های نادر استان ایلام درختان ۲۶۰۰ ساله معروف به «سروهای زربین» است که علاوه بر ناشناخته ماندن این محوطه طبیعی تاریخی، درختان سرو نیز بر اثر سوزاندن و قطع نابود شده‌اند. درختان سرو زربین (تعداد ۲۲ اصله) در روستا بان سول در بخش چوار از توابع شهرستان ایلام قرار دارند. به گفته معاون فنی اداره منابع طبیعی استان ایلام: این سروهای کهنسال طبق اعلام کارشناسان و دستگاه‌های مرتبط برای سنجش سن و تحقیقات و مطالعات، با ۲۶۰۰ سال قدمت تخمین زده شده‌اند. این درختان سرو جزو قدیمی‌ترین سروهای کشور هستند.

و در محوطه تاریخی - طبیعی بان سول برفراز روستای بان سرو چوار

قرار گرفته اند که فاصله روستا تا این محوطه ۶۰ متر است. سوزاندن این درختان سرو در حالی اتفاق افتاده است که این درختان با ساقه بسیار پهن دارای زیبایی و عظمت هستند. متأسفانه مسئولان دستگاه های مرتبط برای حفاظت و مستندسازی برای عدم نابودی این درختان کاری انجام نداده اند این در حالی است که این درختان روز به روز بیشتر تخریب می شوند. طبق اعلام مسئولان سازمان میراث فرهنگی استان ایلام به زودی این درختان در آثار معنوی کشور ثبت می شود اما سؤال این جاست که مسئولان طی این مدت چرا از درختان تاریخی نگهداری نکرده اند و حال که این درختان به چنین حال و روزی افتاده اند به فکر ثبت افتاده اند. اثر گرد و غبار و خشکیدگی و همچنین قطع بعضی شاخ و برگ های درختان سرو ایلام باعث شده تعدادی از درختان نیز به طور طبیعی نابود شوند. ریشه این درختان آن قدر زیاد است که در بین سنگ های رسوبی صحنه های زیبایی را به وجود آورده است ولی باز هم انسان ها دست به قطع ریشه بعضی از این درختان زده اند. یکی از درختان سرو نیز به طور کامل سوخته و قطع شده است و دست های انسان برای از بین بردن این درخت زیبا نیز دیده می شود. به هر حال این درختان سرو در حالی که می توانند به یک اثر مهم تاریخی و طبیعی در آثار ملی کشور ثبت شوند اکنون به حال و روز بدی دچار شده اند. ۲۳

درختان اُرس خراسان شمالی: به گفته مسئول محیط طبیعی سازمان محیط زیست خراسان شمالی (در خرداد ۱۳۸۸): در استان خراسان شمالی رویشگاه های قابل توجه ای از درخت ارس وجود دارد به ویژه در ارتفاعات منطقه حفاظت شده و قرخود و منطقه حفاظت شده گلول و سرانی ... درخت ارس سرانی شیروان یکی از ۵ درخت کهنسال ایران است که پی گیری ثبت آن توسط اداره کل حفاظت محیط زیست جهت ثبت در لیست آثار طبیعی ملی انجام شده است. به گفته سازمان منابع طبیعی بعضی ... اقدام به قطع درختان چند صد ساله ارس در مراتع و کوهستان های این استان می نمایند. ۲۴

درختان نابود شده دارای سن کمتر

در این جا چند مورد از موارد پرشمار قطع درختانی ارایه می گردد که به لحاظ قدمت، سن کمتری دارند. موارد زیر را بر اساس تاریخ رخداد (از جدید به قدیم) مرتب نموده ام.

درختان چنار شهر سیاهکل: قطع ۸۵ اصله درخت چنار در سیاهکل توسط شهرداری شهر در بهمن ۱۳۹۰، از جمله آخرین فعالیت های تخریبی بوده

است. بر اساس گزارش‌ها، منافع اقتصادی گروهی و از جمله شهردار سیاهکل در قطع درختان مزبور بوده است و مبالغ کلانی در فروش درختان قطع شده و نیز کاشت نهال‌های جدید به جیب مسئولان منطقه می‌رود. نکته جالب این است که پس از قطع درختان مزبور، شهرداری سیاهکل در پی سندسازی برای قانونی جلوه دادن امور، اقدام به تهیه صورت جلسه ای مبنی بر صدور مجوز قطع درختان نموده و برخی اعضای شورای شهر نیز صورت جلسه را امضا نموده اند. در همین حال مسئولین منطقه به دنبال عدم انعکاس اخبار مربوط هستند. ۲۵

درختان فوق سنی حدود ۲۵ تا ۳۰ سال را داشتند. و علت قطع آن‌ها آسیب رساندن به سیم‌های برق عنوان شد. ۲۶

درختان کهنسال اردکان: چندی پیش و در طول سال ۱۳۹۰، بیش از ۳۰۰ اصله درخت کهنسال در استان خشک و کم بارش یزد قطع شد و اعتراضات صورت گرفته مردم تاثیری در روند امر نداشت. به گزارش یک رسانه در آذر ماه ۱۳۹۰: «در چند ماه گذشته بیش از ۳۰۰ اصله درخت که قدمت آنها بین ۱۰۰ تا ۱۵۰ سال بوده در منطقه کویر مرکزی ایران و توسط اداره جهاد کشاورزی شهرستان اردکان استان یزد قطع شده است. ... رئیس جهاد کشاورزی شهرستان اردکان ... ضمن تأیید این مسئله از اجرای «طرح از رده خارج کردن درختان فرسوده در قسمت کویر مرکزی ایران» خبر داد و گفت: «این درختان کهنسال بی‌ثمر هستند و در این طرح جایگزینی قرار است با درختان ثمردار تعویض شوند!» همچنین در این برنامه رادیویی فرماندار اردکان از وقوع این مسئله اعلام بی‌اطلاعی کرد و پس از آن که مجری برنامه گفت نیم ساعت پس از آغاز قطع کردن درختان، معاونان شما در جریان قرار گرفته بودند، گفت: به ایشان تذکر می‌دهم. قطع ۳۰۰ اصله درخت کهنسال در روستای «حاجی آباد زرین» اردکان در حالی صورت می‌گیرد که این منطقه از سوی دولت منطقه ویژه گردشگری اعلام گردیده است و همچنین با اطلاع از این امر که در مناطق کویری بذر درختان به سختی امکان رویش و رشد و نمو پیدا خواهند کرد...» ۲۷

درختان بزرگراه «امام علی» تهران: رییس اداره محیط زیست شهر تهران (در مرداد ۱۳۹۰) در باره قطع درختان بزرگراه «امام علی» تهران گفت: شهرداری مسوول قطع درختان شهر است، محیط زیست دخالتی در این امر ندارد. ۲۰۰ اصله درخت را در این بزرگراه قطع و از بین بردند اما در پاسخ به محیط زیست فقط گفتند که درختان را قطع نکرده ایم آن‌ها را به نقطه ای دیگر منتقل کرده ایم!! کدام نقطه نامعلوم است که آدرسی هم نمی‌دهند. ۲۸

درختان بزرگراه «صدر» تهران: در اوایل فروردین ۱۳۹۰، بیل‌های مکانیکی شهرداری تهران اقدام به قطع صدها اصله درخت توت در رفیوژ میانی اتوبان صدر حدفاصل اتوبان بابایی تا اتوبان مدرس کرده و شبانه لاشه بسیاری از درختان را توسط ده‌ها دستگاه کامیون از محل خارج کردند. ۲۹.

درختان بزرگراه «چمران» تهران: در مرداد ۱۳۸۹ موضوع قطع درختان در بزرگراه چمران از سوی برخی رسانه‌ها مطرح شد اما مدیران شهری تهران این مسئله را تکذیب کردند. با این حال تصاویری که اینک موجود است نشان می‌دهد که درختان بزرگراه چمران قطع شده‌اند. در بزرگراه چمران حدود ۵۰۰ درخت قطع شده است و اگر اکنون مدیران مرتبط در شهرداری تهران مدعی جابه‌جایی درختان این بزرگراه هستند، منظورشان چند نهالی است که سه سال قبل در این مسیر کاشته شد. سه سال قبل [۱۳۸۶] بین درختان بزرگ و تنومند بزرگراه چمران نهال کاشتند در صورتی که از نظر کارشناسی نباید چنین کاری انجام شود مگر اینکه قصد و غرضی در کار باشد. هدف از این کار در سه سال قبل این بود که آن نهال‌ها تا امروز رشد کنند و اگر کسانی به مفقود شدن درختان اعتراض کردند، این‌گونه وانمود شود که فقط تعدادی نهال جابه‌جا شده است. ۳۰.

درختان پارک جنگلی لویزان: قطع درختان پارک جنگلی لویزان در سال ۱۳۸۴ صورت گرفت. پارک جنگلی لویزان که در سال ۱۳۴۶ بنا شده یکی از ریه‌های تنفسی شهر تهران خوانده می‌شود که شهروندان هر سال بارها با وضعیت اضطراری ناشی از آلودگی بیش از حد هوا مواجه‌اند. قطع هزاران درخت پارک جنگلی لویزان توسط شهرداری، در روزهای تعطیل تاسوعا و عاشورا و در شب انجام شد. به گفته رییس اداره حفاظت منابع طبیعی استان تهران، این عمل شهرداری بدون اطلاع آنها انجام شد. او همچنین با اشاره به این که قطع درختان به وسیله لودرهای با چراغ خاموش و در شب انجام شده اطلاع می‌دهد که شکواییه‌ی اداره‌ی حفاظت که روز عاشورا تنظیم شده «به دادسرای محل (دادسرای رسالت) ارسال شد که به دلیل تعطیل بودن و نبود قاضی کشیک منجر به صدور حکم نشد.» آیا این نیز دلیل دیگری برای انتخاب این روز بوده است؟

... مدیر عامل سازمان پارک‌ها و فضای سبز شهرداری تهران و معاون فنی و عمرانی شهرداری از ۲ هزار و ۸۰۰ درخت قطع شده سخن می‌گویند و مدیرکل منابع طبیعی استان تهران، این تعداد را ۷ هزار اصله می‌خواند و برخی از مسئولان از ۱۳ هزار و حتی ۱۹ هزار درخت قطع شده

می‌گویند. رییس کمیسیون عمران شورای اسلامی شهر تهران مدعی است «بر اساس پیش‌بینی‌ها، نزدیک به ۱۳ هزار اصله درخت در پارک لویزان قطع شده و شهرداری تهران تا ۱۵ سال آینده هم نمی‌تواند به این میزان، درخت جایگزین کند.» ۳۱

درختان پارک‌های جنگلی تهران: به نوشته یک نشریه (در فروردین ۱۳۸۷): چند سالی است که آغاز و پایان هر سال همراه با قطع صدها درخت ۴۰ تا ۵۰ ساله در پارک‌های جنگلی تهران است. این شروع با پارک جنگلی لویزان در سال ۱۳۸۴ آغاز شد. سال بعد نوبت به پارک سرخه حصار رسید و در پایان سال ۱۳۸۶ درختان جنگلی پارک خرگوش دره شبانه قطع و سپس مدفون شدند... سال ۸۴ بود که شهرداری تهران به بهانه ساخت بزرگراه شهید زین الدین بیش از ۱۲ هزار اصله درخت را شبانه و در تعطیلات نوروز قطع کرد. هرچند بعد مشخص شد مجوز این کار توسط سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری داده شده بود همانند پارک جنگلی خرگوش دره. با وجودی که سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری کشور مسئول حفاظت از درختان جنگلی در مناطق حفاظت شده است، کاربری تعدادی از پارک‌های جنگلی حفاظت شده را به شهرداری‌ها واگذار می‌کند تا پس از مدتی مسئولان برای پروژه‌های عمرانی شهر تهران راحت‌ترین گزینه را که همان قطع درختان پارک‌ها است، انتخاب کنند... ۳۲

قطع درختان چه توسط شهرداری و چه توسط غیر، محل درآمد شهرداری بوده است. از این رو، هنرنمایی شهرداری تهران در نابود نمودن درختان، محدود به سال‌های اخیر و نمونه‌های ذکر شده نمی‌شود و در طول حکومت جمهوری اسلامی و از جمله در دهه‌های ۱۳۶۰ و ۱۳۷۰ انجام شده است. در گزارش کمیسیون شوراها و امور داخلی کشور در خصوص تحقیق و تفحص شهرداری تهران که در دوره چهارم (خرداد ماه ۱۳۷۵) در مجلس شورای اسلامی ارائه شد، در باره عملکرد شهرداری تهران در حوزه درختان چنین آمده بود: «... طبق مدارک موجود شهرداری تهران در سال ۶۸ تاکنون مجوز قطع ۷۵۰۰۰ اصله درخت را صادر و از این بابت مبلغ ۹ میلیارد و ۷۶۰ میلیون و ۸۴۱ هزار و ۷۵۰ ریال عوارض دریافت داشته است و علاوه بر این تعداد بی‌شماری اشجار و درختان کهنسال را نیز توسط شهرداری در پارک جنگلی نصر و دیگر اراضی قطع نموده است.» ۳۳

درختان کهنسال بوشهر: در اردیبهشت سال ۱۳۸۹، ۱۳ اصله درخت «بابل» در محله «چهار باغ رایانی» بوشهر قطع گردیدند که یکی از این درختان بیش از ۲۰۰ سال بوده است. این درختان در قطعه زمینی ۵

هکتاری قرار داشتند که توسط «ستاد اجرایی فرمان امام» تملیک و به مزایده گذاشته شده بود. کنسرسیومی که زمین را خریداری نمود برای ساخت و ساز در زمین اقدام کرد و با اخذ حکم از دادستانی بوشهر، اقدام به قطع درختان نمود. به گفته مدیرعامل سازمان پارک ها و فضای سبز شهرداری بوشهر (در اردیبهشت ۱۳۸۹): «... گزارش هایی مردمی مبنی بر قطع درختان کهنسال بابل در منطقه رایانی بوشهر دریافت کردیم و به محض اطلاع در محل حضور یافته و مشاهده کردیم که تعدادی با اره برقی و جرثقیل در حال قطع درختان هستند. بلافاصله و با رایزنی هایی که انجام دادیم موفق شدیم جلوی قطع این درختان را گرفته و لوازم و وسایل آنان را ضبط کنیم. متأسفانه فرد مورد نظر مجدداً شب گذشته و با دستور دادستانی بوشهر مجوز قطع این درختان را اخذ کرده بود، قطع این درختان مجدداً آغاز شده که با اعتراضات گسترده مردمی نیز مواجه شده است.

خوشبختانه هم اکنون موفق شدیم تا جلوی قطع این درختان را بگیریم و در حال حاضر نماینده شهرداری در دادستانی بوشهر مشغول به رایزنی و جلوگیری از قطع کامل این درختان است. بر اساس نص صریح قانون، کسانی که می خواهند در اراضی بیش از ۵۰۰ متر درختان را قطع کنند باید از شهرداری مجوزهای لازم را اخذ کنند. این افراد باید مشخصاً بابت خسارت هایی که وارد می کنند مبالغی را بپردازند تا شهرداری با این مبالغ در همان محل به بازسازی فضای سبز بپردازد. همچنین قانون به شهرداری اجازه داده تا در صورت صلاحدید این زمین ها را خریداری کرده و برای استفاده عموم بهره برداری کند. متأسفانه تاکنون تعداد ۱۳ درخت بابل قدیمی در این منطقه قطع شده است. یکی از این درختان دارای عمری بالغ بر ۲۰۰ سال بوده است.» وی ضمن ابراز امیدواری نسبت به جلوگیری از قطع حدود ۷۰ درخت قدیمی دیگر در این منطقه، به ارزش بسیار بالای این درختان برای صنایع لنج سازی اشاره نمود و گفت: «متأسفانه افرادی که برای قطع درختان به این منطقه آمدند در وهله اول به سراغ درختان بابل رفته و آن ها را از بین بردند.» درخت بابل به لحاظ بزرگی شبیه درخت گردو است و دارای برگ های ریز و ریشه های قوی است که در سال های دور از هند وارد ایران شده و هم اکنون به نوعی بومی مناطق جنوب ایران محسوب می شود. ۳۴.

درختان کهنسال دزفول: در دی ماه ۱۳۸۸، بیش از ۲۰ اصله درخت کهنسال از انواع «ابریشم»، «کنار» و «کهور» در محوطه ساختمان رادیو دزفول قطع شد. مدیران این مرکز علت این اقدام را لحاظ کردن

مسائل امنیتی اعلام کردند. قطع درختان بدون اخذ مجوزهای لازم از سوی سازمان پارک ها و فضای سبز شهرداری دزفول صورت گرفت و تخلف محسوب می‌شود. ۳۵

درختان کهنسال خرم آباد؛ در دی ماه ۱۳۸۸، تعداد ۴۵ اصله درخت کهنسال ۵۰ تا ۱۰۰ ساله در محوطه ساختمان ارتش در خرم آباد برای ساخت و ساز قطع شد که پس از حضور نیروهای شهرداری در محل، روند قطع درختان متوقف شد. تلاشهای خبرنگار یکی از رسانه ها برای ورود به محوطه، گرفتن عکس از صحنه و مصاحبه با مسئولان ارتش نتیجه ای در بر نداشت و نیروهای شهرداری نیز که به منظور جلوگیری از قطع مابقی درختان در صحنه حضور پیدا کرده بودند با ممانعت نیروهای ارتش مواجه شدند. معاون محیط زیست طبیعی سازمان حفاظت محیط زیست استان لرستان در این خصوص گفت: در جریان حادثه رخ داده در روز گذشته ۴۵ اصله درخت کهنسال در محوطه اداری یک واحد نظامی در خرم آباد قطع شده است. به لحاظ قانونی این موضوع به ما ارتباطی ندارد، چون محوطه این واحد نظامی خصوصی است و مالکیت خصوصی دارد نمی توان به لحاظ قانونی در این موضوع دخالت کرد. چون قطع درختان در محوطه این اداره بوده است به لحاظ قانونی نمی توانیم برخوردی صورت دهیم، این سازمان تنها می تواند با ارائه تذکر به مسئولان ارتش خواستار جایگزینی این درختان شود. مطابق لایحه قانونی حفظ و گسترش فضای سبز قطع هر نوع درخت در معابر، میادین، بزرگراهها، باغات و محل هایی که به صورت باغ است بدون اجازه شهرداری ممنوع است. ۳۶

درختان کهنسال امامزاده عبدالله آمل؛ درختان کهنسال (درختان پالم) محوطه امام زاده عبدالله آمل، در شهریور ۱۳۸۸، توسط اداره اوقاف شهرستان آمل قطع گردید. چنین عنوان شد که قطع این درختان برای بازسازی ساختمان امام زاده صورت گرفته است. بنا به گفته بومیان منطقه سن این درختان با امام زاده ، یکی بوده است. ۳۷

در همین راستا، رئیس روابط عمومی اداره اوقاف آمل (در شهریور ۱۳۸۸) در پاسخ به این پرسش که آیا برای قطع این درختان مجوزی اخذ شده بود؟؛ گفته بود: از کجا مجوز بگیریم؟ این درختان را خودمان کاشته بودیم خودمان هم قطع کردیم. وی پیرامون گزارش تصویری که نشان دهنده قطع درختان کهنسال این امامزاده بود، گفت: کسانی که این عکس ها را ارسال کرده اند نیت خوبی در سر نداشته اند و بهتر آن است که شما نیز به صحت این عکس ها اعتماد نکنید. ۳۸

اگر چه مواردی که به عنوان مثال ارایه گردید متعلق به دهه ۱۳۸۰ می باشد اما همان گونه که پیش از این اشاره نمودم، وارد آوردن خسارت به محیط زیست در حکومت جمهوری اسلامی، منحصر به سال های اخیر نمی شود و پیش از آن را نیز در بر می گیرد. در این جا به یک نمونه اشاره می نمایم که قطع درختان چنار در شهرستان استهبان در سال ۱۳۶۸ می باشد.

در سال ۱۳۶۸، اداره حج و اوقاف و امور خیریه شهرستان استهبان اقدام به قطع تعداد زیادی درخت چنار و فروش آن ها نمود. در پی این اقدام نوشته ای در نکوهش این عمل در یک نشریه به چاپ رسید که واکنش رییس اداره حج و اوقاف و امور خیریه شهرستان استهبان را به دنبال داشت. او نامه ای به عنوان پاسخ به نشریه مزبور فرستاد که قسمت هایی از آن در این جا نقل می گردد: «ظریف حریفی که در تهران سکنی گزیده ... مقاله ای تحت عنوان قطع یک سره چنارهای استهبان اسب فصاحت را در میدان وقاحت دوانیده و به زعم خود با فخامت و جزالتی تمام به نام حفظ و بقای فضای سبز دل سوزانده و اشک تمساح ریخته است ... مگر نه اینست که بر اساس مندرجات وقفنامه های موجود درختان چنار در استهبان وقف عام است و مقصود از آن امور خیریه است و مخصوص دسته و طبقه معین نیست و اصولا درآمد آن مرتبط است بر مدارس و مساجد و تکایا و طلاب علوم دینی که سایه این درختان درآمدزا نیست بلکه تنها چوب آن است که به عقیده نویسنده مقاله از آن میل ها ساخته آید... میلیون ها درخت انجیر و بادام در این شهرستان به علت عدم نزول بارندگی و کمبود آب که حاصل دسترنج و پینه دست و عرق جبین همان مردمی است که از آن سخن رفته است بدون آن که قطع درختی در کار باشد خشکیده است که درد اساسی این است نه تعدادی درخت چنار وقفی که تا دو سال دیگر مجددا درختی تنومند است و سرفراز که اگر بی بر نشده بود به چنین سرنوشتی نمی رسید

ببرند چوب درختان بی بر

سزا خود همین است مَر بی بری را

... اگر نویسنده مایل و راغب بر آن است که سایه درختان چنار و کسانی که دقیقا با توجه به مفاد وقفنامه های واقفین مصارف آن معین است از سر خود و کسانی که بر لب جوی و سایه چنار می نشیند و گذر عمر را نمی بینند کم نشود چه معقول و پسندیده است رنج سفر را بر خویشان هموار و معادل قیمت ارزیابی شده درختان وقفی که در معرض قطع قرار می گیرند مرحمت فرمایند تا هم نیت واقف بدرقه

راهشان باشد و هم از نسیم خنک بهاری که درختان چنار در مسیر چشمه قهری را به رقص وامی دارد مستفیذ گردند... آن چه دستخوش تغییر و تحول شده است اندیشه مرفهینی است که تمام دگرگونی‌ها را در سایه درختان می‌بینند و نادانی و نارسائی فکر خویش را به دیگران نسبت می‌دهند...» ۳۹

همان طور که ملاحظه می‌شود، در حکومت جمهوری اسلامی، به غیر از مسئولین کسی حق اظهارنظر در باره محیط زیست و منابع طبیعی را ندارد و اگر غیر از این اقدامی کند سزاوار شنیدن ناسزا است، درختان بی‌بر (بدون میوه) می‌باید قطع شوند و البته درآمد حاصل نیز بایستی نصیب آخوندها شود، چنانچه فردی خواستار حفظ درختان و عدم قطع آن‌ها باشد بایستی قیمت آن‌ها را بپردازد و ...

با این که موضوع این نوشتار، درختان کهنسال است اما بد نیست اشاره نمایم که درختان نسبتاً جوان نیز مصون از خطر نابودی نیستند که در این جا یک مورد را برمی‌شمرم.

قطع بیش از ۳۴۰۰ اصله درخت در سنندج: در دی ماه ۱۳۸۹، بیش از ۳۴۰۰ اصله درخت مثمر و غیر مثمر با عمر بیش از ۱۵ سال، واقع در زمینی در داخل محدوده شهر سنندج قطع شد. اداره کل اوقاف و امور خیریه استان کردستان، با حکم قضایی و بدون هماهنگی با شهرداری و شورای شهر سنندج، اقدام به قطع این درختان نمود. ۴۰

به هر روی آن چه در این نوشته ارائه گردید، بخش کوچکی از ستم بزرگی است که در حق محیط زیست ایران و سرمایه‌های ارزشمند آن روا داشته شده است. عناد و دشمنی مسئولین مرتجع و متحجر حکومت جمهوری اسلامی با نشانه‌های ملی به جا مانده از دوران پیش از اسلام و نیز رفتار غارتگرانه آنان در قبال تمامی پدیده‌ها، آسیب‌های فراوانی را به محیط زیست ایران وارد آورده است. از یاد نبریم که در نخستین حمله اعراب به ایران و پس از تسلط آن‌ها بر کشور، سرو کهنسال کاشمر که از جمله نشانه‌های ملی و به جای مانده پیش از هجوم اعراب بود، به دستور متوکل خلیفه عباسی (سده سوم هجری، حکومت از سال ۲۳۲ تا ۲۴۷) و به بهانه استفاده از چوب آن در ساخت بنا، قطع گردید. حکام جمهوری اسلامی نیز جانشینان واقعی همان جانیان هستند و به همان سبک و سیاق عمل می‌کنند و در سرایش سقوط، به فعالیت‌های تخریبی خود شدت بخشیده‌اند. به رغم اعتراض‌های فراوان فعالان و دوستداران محیط زیست در طول سال‌های طولانی، متأسفانه تغییری در روند تخریب محیط زیست ایران صورت نگرفته و نمی‌گیرد و

امید آن که با سرنگونی هر چه سریع تر حکومت جمهوری اسلامی، از تخریب و غارت بیشتر محیط زیست و سایر منابع ایران جلوگیری گردد.

mehrdadmehrpour@yahoo.com

منابع

منابع

- ۱- <http://www.mihan24.com>
- ۲- <http://portal.nlai.ir/daka/>
- ۳- <http://www.hamshahrionline.ir/>
- ۴- <http://www.daryanews.com/?NewsId=4224>
- ۵- <http://www.irandeserts.com/>
- ۶- <http://mohammaddarvish.com/desert/archives/4912>
- ۷- <http://www.mihan24.com/article-3244-0-0-8.html>
- ۸- ثبت شتابزده آثار ملی بدون انجام اقدامات کارشناسی از سال ۸۴. نوشته صدرا محقق. روزنامه شرق. شماره ۱۳۰۱ (۲ مرداد ۱۳۹۰).
- ۹- <http://www.mehrnews.com/fa/NewsDetail.aspx?NewsID=1351934>
- ۱۰- <http://drshahinsepanta.blogspot.com/1390/11/28/post-761>
- ۱۱- <http://www.chn.ir/news/?section=2&id=52616>
- ۱۲- <http://isdle.ir/news/index.php?news=2571>
- ۱۳- <http://www.iranseda.ir/FullNews/?g=311467&s>
- ۱۴- <http://isdle.ir/news/index.php?news=133>
- ۱۵- قطع درختان به بهانه مبارزه با خرافات. نوشته مونا قاسمیان. روزنامه اعتماد، شماره ۱۸۱۷ (۱۳۸۷/۸/۲۱)، صفحه ۱۴.
- ۱۶- <http://mohammaddarvish.com/desert/archives/1167>
- ۱۷- <http://www.savepasargad.com>
- ۱۸- <http://wildlifeeco.com/>
- ۱۹- <http://www.gilannews.ir/8695.html>
- ۲۰- سرو ابرقو میراث ۴۵۰۰ ساله ای که متولی ندارد. روزنامه مردم سالاری. شماره ۲۴۷۳ (۱۳۸۹/۶/۴).
- ۲۱- <http://vazeh.com/n-1073791.html>
- ۲۲- <http://isna.ir/isna/NewsView.aspx?ID=News-1935914&Lang=P>
- ۲۳- <http://www.mehrnews.com/fa/newsdetail.aspx?NewsID=1487334>
- ۲۴- روزنامه رسالت، شماره 6724 به تاریخ 19/3/88، صفحه 6 (شهرستان)

- ۲۵- <http://siyahkalnews.ir> - شهرسیا هکل/ادامه - قطع - سریالی - شهر - این - خبر - بروز - رسانی - میشود
- ۲۶- <http://siyahkalnews.ir> - اخبار - مهم/قطع - درختان - خیابان - شهید - انصاری - توسط - شهرداری
- ۲۷- <http://cheetahardakan.persianblog.ir/1390/9>
- ۲۸- <http://tehran.irna.ir/>
- ۲۹- <http://isdle.ir/news/index.php?news=5422>
- ۳۰- قطع ۵۰۰ درخت و نهال در بزرگراه چمران. روزنامه ایران، شماره ۴۵۷۸ (۱۳۸۹/۵/۲۵)، صفحه ۱۲ (تهران).
- ۳۱- <http://www.dw.de/dw/article/0,,2398871,00.html>
- ۳۲- آتش سوزی در پارک جنگلی لویزان، درختان می سوزند یا سوزانده می شوند. نوشته مونا قاسمیان. روزنامه اعتماد، شماره ۱۶۴۷ (۱۳۸۷/۱/۲۲)، صفحه ۱۴ (اجتماعی).
- ۳۳- مذاکرات مجلس شورای اسلامی. دوره چهارم، جلسه ۴۲۴ (۱۳۷۵/۳/۲).
- ۳۴- <http://www.asriran.com>
- ۳۵- <http://www.farsnews.com/printable.php?nn=8810260191>
- ۳۶- <http://www.mehrnews.com/fa/NewsDetail.aspx?NewsID=1015741>
- ۳۷- <http://isdle.ir/news/index.php?news=1231>
- ۳۸- <http://isdle.ir/news/index.php?news=1240>
- ۳۹- مجله سنبله. باز هم در باره چنارهای استهبان. شماره ۲۱ (مهر ماه ۱۳۶۸)، ص.ص ۶۶ و ۶۷.
- ۴۰- <http://www.mehrnews.com/fa/newsdetail.aspx?NewsID=1227292>

برگرفته از "روشنگری"